

Vereniging voor natuur- en milieueducatie

De Kroetwusj

Colofon

DE KROETWUSJ

Wordt uitgegeven door het IVN-Elsloo en is bestemd voor leden en donateurs. Dit verenigingsblad verschijnt 4 x per jaar en wordt samengesteld door Nel de Geus en Margriet Roberts.

Uw inbreng kan worden gezonden naar Stationsstraat 188, 6181 AM Elsloo; email:

nelladegeus@gmail.com en margriet.roberts49@gmail.com

Bestuurssamenstelling:

Voorzitter:	Remi Diris
Secretaris:	Frans Stassen
Penningmeester:	Martin Meulenberg
Plv. voorzitter:	Chris Wolthuis
Plv. secretaris:	Harrie Lemmens
Secretariaat:	Postbus 575, 6180 AB Elsloo Tel. 046 – 437 2744
Vertrouwenspersoon	Tom Cosemans
Website:	https://www.ivn.nl/afdeling/elsloo/
Beheer website:	Henk Jacobs
Facebook:	Angélique Diris

Werkgroepen:

Botanische tuin:	Wiel Lemmerling
Vogels:	Bert Heijnen
Excursies:	Margriet Roberts
Dia-avonden:	Chris Wolthuis / Martin Meulenberg
Dassen:	Remi Diris
Jeugd:	Remi Diris
Bevers:	Jan Franssen
Communicatie:	Henk Jacobs

Uitgifte

De volgende Kroetwusj wordt uitgegeven in maart 2024

Kopij inleveren vóór 1 maart 2024

Redactie en vormgeving: M. Roberts; N. de Geus

Verantwoording:

De redactie is niet aansprakelijk voor de inhoud van ingezonden artikelen en brieven. De redactie heeft het recht om ingezonden stukken niet te plaatsen. De redactie behoudt zich het recht voor ingezonden teksten aan te passen met als doel de leesbaarheid te vergroten. Een volledige verantwoording is te verkrijgen bij de redactie.

Foto's van de schrijvers indien niet anders vermeld

Foto cover: Pierre Reubsaet

Inhoudsopgave

Colofon	2
Inhoudsopgave	3
Van de bestuurstafel	4
60-jarig bestaan IVN Elsloo	9
Beverwandeling	16
Vroege ochtendwandeling	21
Knutselmiddag	25
Vogelwandeling	27
Douglasspar	29
Natuurwerkdag	30
Even voorstellen...	34
Bedankjes	36
Koken uit het bos: winter	37
Waarnemingen	40
Diapresentaties	42
Dassenwandeling	45
Vogelkijkwandeling Meers	49
Jaarprogramma's	51

Van de bestuurstafel

Remi Diris (voorzitter)

15 november was een mooie dag voor een bestuursvergadering. Ditmaal was werkelijk – ondanks enkele afmeldingen – elke stoel aan de lange tafel bezet. Maar het was dan ook niet niets wat er deze avond allemaal de revue passeerde. Ik geef hieronder een samenvatting.

Enkele malen hebben we via onze nieuwsbrief een oproep gedaan voor de rol van vertrouwenspersoon. En tot onze blijde verrassing hebben er zich 2 behoorlijk capabele personen gemeld voor deze functie. Zie elders in dit blad het artikel van Tom Cosemans.

Erica Heymans is sinds enkele jaren lid van onze vereniging. Zij is reeds sinds 6 jaren lid van de Landelijke Raad van IVN NL en is ondertussen op zoek naar een opvolger. In de vergadering heeft zij een uitgebreide uitleg gegeven van de LR, hoe vaak er wordt vergaderd en waar, en waar deze vergaderingen nu wel over gaan. Ze zal eerdaags eenzelfde pleidooi houden bij de IVN-regiovergadering (alle IVN-afdelingen van de Westelijke Mijnstreek). Er was één iemand die wel oren had naar deze functie, maar de tijd zal het leren

We hadden hoog bezoek en wel in de persoon van Lou van Hees, de beoogde nieuwe voorzitter van IVN-Stein vanaf 1 januari aanstaande. Lou was erg geïnteresseerd in hoe wij onze vergaderingen organiseren, want dat wijkt n.l. nogal af van de standaard bestuursvergaderingen. Bij IVN-Elsloo is het gebruikelijk dat van alle werkgroepen de kartrekker in de bestuursvergaderingen aanwezig is, mee nadenkt over waar onze vereniging zoal mee te maken heeft en dit wanneer nodig deelt met de eigen werkgroep. Op deze wijze is het

voor iedereen binnen onze vereniging duidelijk wat er allemaal speelt en heeft iedereen invloed op de uiteindelijke beslissingen. Lou dacht van tevoren dat dit format uitdraait op eindeloos lange vergaderingen, maar hij was bijzonder verrast dat de vergadering ook vanavond niet langer duurde dan (deze was begonnen om half 8) kwart over 9. De verbouwing is nu toch echt helemaal afgerond. Het tv-kastje dat Thea gemaakt heeft, hangt netjes aan de muur. De laatste hdmi-kabel is aangeschaft en gebruiksklaar. En heel belangrijk: de tv hangt nu eindelijk recht aan de muur. Hulde aan al degenen die zichtbaar zijn op de verbouwingsfoto's op onze site, ik zou zeggen: gaat dat zien, het is de moeite waard!

Ten behoeve van de nieuwe penningmeester (te kiezen op 4 dec aanstaande) is er een nieuw boekhoudprogramma (e-boekhouden.nl) aangeschaft. Zodat we dit tijdig voor 1 januari krijgen ingericht en ermee kunnen stoeien. Op 4 december zullen we de nieuwe penningmeester hopen te begroeten: Gerrie de Graaf. Gerrie gaat over afzienbare tijd met pensioen en wil graag nu al de positie van penningmeester van onze vereniging op zich nemen, met ingang van 1 januari 2024.

Met dit alles zou je bijna vergeten dat we ook nog nieuwtjes hebben van onze eigen werkgroepen. Hierbij een overzicht.

De dassenwerkgroep houdt 25 november voor het eerst een wandeling 'voor het volk'. We zijn zeer benieuwd hoeveel mensen op deze wandeling af gaan komen. Er zijn in ieder geval vele enthousiaste gidsen beschikbaar.

De jeugdwerkgroep heeft met de school afspraken gemaakt over de activiteiten voor elk schooljaar en deze afgestemd met de in het vorige schooljaar opgerichte groepjes en dat gaat bijzonder voorspoedig. Het is mooi om te zien dat onze club zo ontzettend veel organiseert voor de jeugd. Van school-groep activiteiten, tot aan de kidsmiddagen van de leden van de excursiewerkgroep aan toe.

Zo heeft de beverwerkgroep reeds de schoolwandeling voor groep 4 achter de rug. Zelf georganiseerd, samen met de school en eigen vrijwilligers. Het was een prachtige dag; jeugd, ouders, leerkrachten en vrijwilligers hebben er wederom van genoten!

De eerstvolgende groep is de vogelwerkgroep, die in februari 2024 de vogeldag houdt voor groep 7. Ook deze groep is reeds zelfstandig begonnen met de voorbereidingen en contacten met de school. Daarnaast zijn er de vele wandelingen voor eigen leden, of (vier) wandelingen waar ook de bevolking voor wordt uitgenodigd. Mooi was het interview op zaterdag 11 november op L1 met onze eigen Nol Schepers, daags voor de zondagse wandeling. Dan zijn er nog de jaarlijkse tellingen: PTT telling, watervogeltelling. We plannen al enorm vooruit: op 8 september 2024 zal de vogelwerkgroep deelnemen aan een zondagmiddag-kidsactiviteit! Verder heeft de vogelwerkgroep een draaiboek gemaakt, met daarin een opsomming van alle activiteiten gedurende het jaar en informatie over wie die activiteit op zich heeft genomen.

Zoals we dus hierboven al hebben kunnen zien: ook de excursiewerkgroep is weer flink op gang. De kidsactiviteiten voor jaar 2024 zijn reeds gepland; ook de

wandelingen zijn gepland en er wordt hard gewerkt aan de kerstwandeling op 2^e kerstdag in samenwerking met de Sajelkapel. Soms is er een kink in de kabel, zoals laatst met de stiltewandeling, toen het echt zulk vies weer was, dat de wandeling moest worden gecancelled. Kan gebeuren. De natuurwerkdag was ook dit jaar weer zo'n fijne dag (die in de loop van de dag steeds natter werd – tsja) met gemotiveerde werkers, zodat er zelfs plannen zijn gerezen om in februari 2024 een tweede, extra dag te organiseren. Margriet: zet mij maar alvast op het lijstje! En verder heeft ook de excursiewerkgroep een draaiboek gemaakt, met aandachtspunten bij het organiseren van een activiteit.

De tuinwerkgroep heeft de botanische tuin helemaal winterklaar gemaakt. De perken zijn aangeharkt en omgespit, de bladeren zijn uit de vijver en het moeras gevist. Tevens is er grote opruiming gehouden: het afdak van ons houten buitenverblijf lag vol met gekke tafeltjes, gasbetonblokken, rollen plastic enz. enz. Een volle kar is weggebracht naar het containerpark. Maar daarentegen is ook een volle kar met metaal naar de Kampstraat gebracht in Lindenheuvel, waarna bleek dat ons deze hele opruimactie nog geen 9 euro heeft gekost. Chris heeft een perktoewijzing gemaakt, zodat nu voor eens en altijd duidelijk is wie welk perk mag gaan onderhouden.

Maandag 6 november is er weer een diapresentatie geweest. Het ging over amfibieën, waarbij de nadruk lag op het aanleggen van paddenpoelen. Zeer interessante en leerzame avond, we hebben er weer van genoten. Groot compliment aan de organisatie (Chris en Martin). Via enkele nieuwsbrieven hadden zij een oproep gedaan om extra ondersteuning en daar zijn een paar

reacties op gekomen. De komende tijd wordt gekeken naar hoe en wanneer een en ander kan worden ingevuld.

De communicatiewerkgroep heeft een verzoek gekregen via Piet Schuttelaar. Of wij niet een overzicht konden aanleveren van onze geplande activiteiten, zodat zij dat konden overnemen in het magazine: De Natuurgids. We hebben besloten dit elk kwartaal aan te gaan leveren (omdat er tussentijds nog wel eens wat wijzigingen in willen sluipen). Verder wist Henk te vertellen dat de Rabobank Clubactie onze club € 541,00 heeft opgeleverd – fantastisch!

Er gebeurt zóóóóó ontzettend veel binnen onze vereniging; ik heb beslist heel veel niet vermeld in dit artikel, mocht u iets missen dan neem mij dit aub niet kwalijk. Tot de volgende keer/Kroetwusj.

Nieuwjaarsreceptie

**De nieuwjaarsreceptie van IVN-Elsloo is op
zaterdag 6 januari
van 14 tot 17 uur
in de Molenaarswoning bij kasteel Elsloo**

*Fijne feestdagen en een gelukkig
nieuwjaar gewensd door iwn*

Zestigjarig bestaan IVN Elsloo, 23 september 2023

Harry Lemmens

Voorspel

Aangezien ik binnen de vereniging min of meer de “evenementenregelaar” van dienst ben, lag het voor de hand dat het bestuur bij mij zou uitkomen voor de organisatie van het 60-jarig bestaan van onze vereniging. Van huis uit ben ik een echte regelaar, dus vond ik het bepaald geen straf om aan de klus te beginnen. Het werd dus het een volmondig JA.

De bedoeling was een middagprogramma te organiseren, met een relatie tot de vereniging. Al snel was ik er uit dat het een wandeling door het kasteelpark zou worden en al wandelend kwam ik op het idee onderweg een aantal vragen te bedenken en deze voor te leggen aan de wandelaars. Bij slecht weer moest er ook een oplossing gevonden worden. Gelukkig, in het verleden waren we al eens te gast geweest bij handboogschutterij St. Hubert te Elsloo en dat was toen goed bevallen. Natuurlijk moest er ook iets voor de inwendige mens bedacht worden. Dat lukte bij Jan Meijers en nu was de voorbereiding klaar. Op de dag zelf zetten Remi en ik twee tenten op en werden tafels en stoelen klaar gezet. Het geheel zag er uitnodigend en feestelijk uit.

Uitvoering oftewel hoofdact

Een vraag die me de gehele week parten speelde was “hoe zal het weer zijn? En wat als het bijzonder slecht weer is? Gelukkig waren de weergoden ons bijzonder gunstig gezind en was het weer voortreffelijk. Wat een mazzel. Ze zeggen wel eens dat eenieder krijgt wat hij

of zij verdient. Helaas is dat niet altijd het geval; gelukkig nu wel.

Tussen 13.30 u en 14.00 u druppelden de deelnemers binnen en na een korte uitleg en het verstrekken van de benodigde papieren en schrijfgerei gingen de 6 groepen op weg.

Terwijl zij weg waren konden Remi, Josefien en Niek Derks en ik zelf alles in gereedheid brengen voor na afloop van de wandeling. Tussen 15.00 u en 15.15 u waren alle groepen terug en terwijl zij genoten van heerlijke vlaai en drinken kon ik de uitslag van de quiz vaststellen. Van de zes gestarte groepen eindigden twee groepen precies gelijk en moest een beslissingsvraag een winnaar opleveren. Op de vraag wat de afstand bedraagt tussen kerktorens in Elsloo (1000 m precies) kwam groep 5 met daarin Gertie en Leon van Hees en Elly en Wil Pisters het dichtste bij het juiste antwoord. Door een aardig gebaar van deze groep werden de prijzen gedeeld en kreeg ook verliezende groep 6 bestaande uit Jo v.d. Schoor, Marly Smeets en Wilma en Chris Wolthuis een leuk presentje, geheel belangeloos gemaakt door Angelique Diris. Helaas kon ze er zelf niet bij zijn door een recentelijke knie-operatie. Na een uurtje gezellig bijeen zijn kreeg ik op mijn verzoek meer dan voldoende handjes om alles af te breken en op te ruimen. Heerlijk om zo een saamenhorigheid te mogen

ervaren. Hierna moesten we nog 26 stoelen naar het lokaal van St. Hubert vervoeren en voorts was er nog even tijd alvorens aan het tweede deel van de dag te beginnen.

Zoals afgesproken was het lokaal van St. Hubert om 18.45 u open en vrijwel direct konden Remi en ik de eerste gasten verwelkomen.

Remi vinkte alle deelnemers af en voorzag ze van consumptiebonnen. Precies volgens planning hield ik om 19.15 u mijn welkomstwoord en vervolgens was het mijn broer Huub die het stokje overnam voor wat betreft het schietgedeelte. Om 19.30 uur brandde de strijd los. Wat een fanatisme. Heel leuk om te zien. Om 21.30 uur werd een pauze ingelast en konden Remi en ik als vol-leerde serveerders de overheerlijke hapjes van Jan Meijers uitserveren. Dit zouden we in de loop van de avond nog enkele keren herhalen. De hapjes vielen dermate in de smaak dat aan het eind van de avond letterlijk geen kruimel meer over was.

Iedereen was helemaal voldaan. Tegen 21.30 uur werd het schietprogramma voortgezet en na afloop daarvan hadden we Lenie de Rooy als beste dame en Nol Scheppers als beste heer, tevens de winnaar over all. Ook zij kregen net als bij het middagprogramma een leuk prijsje, gemaakt door Angélique. Voor Nol was er nog een extra prijs van St. Hubert. Naast het schieten voor de meeste punten was er ook een spannende afvalrace, die uiteindelijk werd gewonnen door Gerrie de Graaf die Betsie van der Linden net versloeg. Gerrie werd beloond met enkele consumptiebonnen.

Heel veel rust werd de aanwezigen na het schieten niet gegund, want voor allen had ik een quiz bedacht om het Limburgs dialect te toetsen. Het boek "Echte Limburgers kalle plat" van Math Hendrix bood me voldoende stof om een aantal leuke vragen op te stellen. Na het nodige gewapper met rode en groene kaarten bleven 2 diehards over, namelijk Ria van Hees en Toos Gouder de Beauregard. Het was Toos die uiteindelijk met de overwinning aan de haal ging. Ook voor haar was er, u raadt het al, een presentje van Angélique. Hierna werd

nog wat nagekeuveld en tegen middernacht waren alle gasten huiswaarts gegaan en ging ik met een tevreden gevoel naar huis. Ondertussen was ik bedolven onder lovende woorden van velen hetgeen ook nog eens werd onderstreept door een presentje uit handen van Remi.

Naspel

Op maandagochtend brachten we de stoelen terug naar onze vergaderruimte en kletsten we nog even gezellig na met de ruim aanwezige vrijwilligers (bezig met een programma voor de kleuters). Na nog wat veren in mijn kont (excusez le mot) ging ik wederom helemaal voldaan naar huis. Helaas bleken sommige aanwezigen, waaronder ikzelf, niet fit na dit weekend en bleek een vervelend virus huisgehouden te hebben onder de feestvierders... jammer.

Eindwoord

Ik wil het bestuur danken voor het in mij gestelde vertrouwen, Remi voor de assistentie, Martin voor het bezorgen van de vlaai, Angélique voor het maken en beschikbaar stellen van de presentjes, St. Hubert voor de gastvrijheid en het leuke schiet-programma, Josefiën en Niek voor hulp bij de catering, Pierre Reubsaet voor het maken van de foto's en vooral u als deelnemers voor uw enthousiaste deelname, de helpende handjes tussendoor en na afloop en de vele complimenten die ik mocht ontvangen. Dat maakt de vele uren van voorbereiding helemaal goed. Ik vond het een voorrecht en genoegen om het 60-jarig bestaan voor u te mogen organiseren.

Voor herhaling vatbaar!

Foto's: Pierre Reubsaet

Beverwandeling

Tekst van de vrijwilligers

Post 1

In de molenaarswoning konden de kinderen een filmpje bekijken over het leven van de bever bij de visvijver in Meers. De jongens vonden dit cool, maar de meisjes vonden de echte bever aantrekkelijker omdat hij zo zacht was, dat hadden ze niet verwacht. Daarna konden ze kiezen tussen verschillende kleurplaten van bevers. Er was een meisje dat de bever na wilden tekenen; ze deed dit heel erg goed.

Post 2

Hier hebben de kinderen kunnen ervaren hoe sterk de 2 voortanden van de bevers zijn. Met een beiteltje beverchips van boomstammetjes schrapen vonden ze leuk.

Maar ze waren verwonderd hoe sterk je daar voor moest zijn. Een wortel doorknagen lukte prima. Geen probleem met net nieuwe of loszittende, of helemaal geen voortanden. De meeste wortels werden helemaal opgegeten. Het verhaaltje hoe het eten verteerd wordt en de aanwezige poep is altijd bah maar wel leuk. De 20 minuten waren snel om.

Post 3

Uitleg over het bouwen van de burcht aan de hand van een mooie maquette. Bijzonder vinden ze de namaak beek van kunsthars. Ze moeten allemaal eens voelen of het echt water is. Als je met een zaklamp aan de achterkant schijnt, kunnen ze goed zien waar de bever zijn burcht ingaat.

Post 4

Kers op de taart van deze morgen. De vrijwilligers hadden veel takken, bladeren en gras verzameld en 2 met selkuipen met modder klaar gezet. Ze mochten hiermee zelf een burcht bouwen die met modder “waterdicht” gemaakt moest worden.

Met of zonder handschoenen werd er driftig gebouwd met als resultaat dat zijzelf ook onder de pratsj zaten. Maar leuk was het wel.

Opnieuw beginnen met hout

Stro, gras en bladeren toevoegen

Alles goed afdichten met leem

De burcht is klaar!

Post 5

Vol enthousiasme deden de kinderen weer mee aan de quiz. Voor sommigen was het best spannend om het rode of groene kaartje op te steken. Tussen de vragen door stelden de kinderen ook vragen, waardoor we onze lijst met vragen verder kunnen uitbreiden.

Foto's: Pierre Reubsaet

Kindertekeningen van KC Aelse
 Bewerkt door Jan Janssen

Vroege ochtendwandeling zondag 8 oktober 2023

Marjo Dullens

Zondagochtend in alle vroege. De meeste inwoners van Catsop zijn, net als de zon, nog niet boven theewater. Toch is er al leven op de Dreesjpool. 11 deelnemers hebben zich verzameld om samen met gids Gertie de zonsopkomst tegemoet te wandelen.

Maar allereerst een lesje geschiedenis. Gertie vertelt over het gebruik van de Dreesjpool in vervlogen tijden. Het mooie kunstwerk van Nicolaas Dings verwijst naar dit historisch gebruik, maar ook naar het omringende heuvellandschap en de mineralenrijkdom in de bodem. Even verderop bij het Bluske gaat het verhaal verder. We leren dat de naam Bluske verwijst naar een belhuuske – belhuisje. De inwoners van Catsop en de werkers op het land werden door de bel gewaarschuwd wanneer het Angelus gebeden moest worden voorafgaand aan het middagmaal. Maar ook als er gevaar

dreigde werden de klokken geluid. Ook heden ten dage is de bel dagelijks om 12.00 en 18.00 uur nog te horen. De huidige kapel is opgetrokken van de resterende stenen van de herbouw van de huidige Augustinuskerk na de grote brand. Binnen is een mooie muurschildering te bewonderen die de legende van Winandus weergeeft. We vervolgen onze weg naar de Hokkelderweg. Helaas verstopt de zon zich in eerste instantie nog achter de wolken. Wie zich niet verstopt is een andere vroege vogel: de boer die met groot materieel de aardappelen van het veld aan het halen is.

Aan het einde van de wandeling komen we tot de ontdekking dat de boer niet de enige is die op dit onzalige tijdstip aardappelen aan het oogsten is....

We wandelen langs drie achter elkaar geplaatste waterbekkens en passeren een vluchtpijp van de das. Verderop in het Sieken-

daal hebben we goed zicht op een graft waar een grote dassenburcht in gevestigd is.

Gertie leidt ons verder over de Knub. We aanschouwen een prachtig tafereel: een gat in het wolkendek waardoor de zonnestralen naar beneden schijnen, een zogenaamde Jacobs ladder.

Vogels spotten hoort ook bij een wandeling in de vroege ochtend. Eerst speuren we in opdracht van Gertie naar de kast van de torenvalk. Even verderop spotten we een vreemde vogel: een kunstwerk in de vorm van een vogel met een reiziger op de rug. Het originele bronzen kunstwerk is een aantal jaren geleden gestolen en inmiddels vervangen door een kunststof exemplaar. Via Achter de Weije wandelen we terug naar de Dreesjpool waar Gertie ons trakteert op heerlijke appeltaart met een kopje koffie of thee. Dankjewel Gertie, voor een goed bestede zondagochtend!

Foto's: Pierre Reubsæt

Knutselmiddag...

Pierre Reubsæt

Op zondag 10 september was er weer een knutselmiddag voor de kids in de IVN-tuin. De dames van de werkgroep hadden weer letterlijk en figuurlijk alles uit de kast gehaald om de kinderen voorbeelden te laten zien. Keuze genoeg wat het uitkiezen voor de kids moeilijk maakte. Maar ook nu waren de kinderen weer erg crea-

tief. Om voor de knutselhoek schaduw te garanderen hebben we onder de bomen nog 2 tenten opgezet. Vanwege de hoge temperatuur was de vraag of er wel iemand zou komen. Wel, er zijn toch nog 8 kinderen met hun ouders, opa of oma geweest die zich goed geamuseerd hebben met knutselen, vlinders en insecten te bekijken. Tussendoor ook nog 4 vakantiegangers langs geweest.

Er was mij gevraagd of ik een stand wilde inrichten over vlinders en insecten. Ik had mijn plekje daarvoor uitgezocht bij de vijver onder de bomen. Ja, onder de bomen want het was snikheet. 32 graden !!!

De kinderen vonden het wel interessant om te zien hoe klein, of groot, sommige vlinders zijn en hoe fragiel een vleugeltje is. Ook de uitgedroogde en versteende salamander viel in de smaak.

Als ik de ouders vertelde dat ik koninginnenpages fokte kwam de vraag: "dat kan dus, maar hoe doe je dat?"

Aan de hand van foto's gaf ik dan de uitleg.

Enkele werkstukken

Foto's: Thea v.d. Gugten en Pierre Reubsaet

Vogelwandeling in Meers

Els Driessen

Op zondag 15 oktober kwamen 15 wandelaars samen om vogels te spotten in Meers. Jo van der Schoor heette iedereen welkom.

We waren nog niet op weg of we zagen een ijsvogel (*alcedo atthis*) en de grote gele kwikstaart (*motacilla flava*) bij de vijver.

Door het mooie landschap wandelend, zagen we o.a. putters (*carduelis*), veldleeuwerik (*alauda arvensis*), graspieper (*anthus pratensis*), roodborsttapuit (*saxicola rubicola*).

Verschillende soorten meeuwen, zoals geelpootmeeuw (*larus michahellis*), pontische meeuw (*larus cachinnans*) en de kleine mantelmeeuw (*larus fuscus grallii*).

Maar ook de grote zaagbek (*mergus meranser*), dodaars (*tachybaptus ruficollis*) maar de bijzondere waarneming was toch de rode wouw (*milvus*) en de slechtvalk (*falco peregrinus*).

de groep op pad

slechtvalk

Foto's: Pierre Duckers en Els Driessen

De douglasspar – (*Pseudotsuga menziesii*)

Gertie Cordewener

De douglasspar is een boom uit de dennenfamilie en komt van nature voor in het westen van Noord-Amerika. In Europa wordt de soort veel aangeplant vanwege het hout. Douglas hoort tot de grootste bomen van de wereld.

De kegels zijn goed herkenbaar! Elke dekschub heeft namelijk drie tanden die naar buiten wijzen en in de richting van de top. De kegels van de douglas zijn langwerpig en geschubd.

Weten jullie hoe de douglas aan de drie tandjes is gekomen? Nou dat ging zo. De muizen zijn, zoals jullie weten grote liefhebbers van dennenappels. De douglasspar vond dat hele-

maal niet leuk. Hij zei tegen de muizen:” Als jullie de volgende keer weer mijn mooie dennenappels komen opeten dan laat ik jullie zien wat ik kan”. De muizen lachten hem uit. De muizen kwamen terug om te snoepen van de dennenappels. De douglasspar opende de dekschilden zover hij maar kon en toen de muizen begonnen te snoepen klapte hij heel snel de dekschilden dicht en nu waren de muizen gevangen. Alleen de staart en de achterpootjes steken uit. Kijk maar eens goed naar de foto.

Natuurwerkdag 4 november 2023

Remi Diris

We hebben er lang op moeten wachten, maar eindelijk was-ie er dan: de jaarlijkse natuurwerkdag. Het doel van deze dag is, om vergezeld van vele bikkels die de elementen trotseren, onze leefwereld weer wat leefbaarder te maken en deze dag is jaarlijks een heerlijke uitdaging.

Voor het eerst lag de regie bij Margriet Roberts en zij vervulde deze rol, overgenomen van onze legendarische Hub de Rooy, met verve. In de voorbereiding was aan mij gevraagd of ik 's ochtends om 8 uur enkele kruiwagens, schoppen en een opklapbare tafel naar de startplaats wilde brengen. De plek van verzameling was op de grote parkeerplaats op de weg naar Geulle langs het kanaal.

Hier past een bedankje aan de familie Pijpers voor sponsoren van lekkere appels!

Foto: Pierre Reubsaet

Mooi op tijd verscheen de stoere donkergroene wagen met oplegger van onze welbekende SBB'er Michel Cabbolet. Vanaf de oplegger werden een grote tent geplukt (ook een harmonica-tent, maar dan een veel grotere versie dan die welke onze vereniging heeft – verschil moet er zijn) en een grote, zware picknicktafel. Na enige tijd verschenen alle vrijwilligers en dat waren er uiteindelijk rond de 20. Een mooie grote groep, waar we heel wat mee konden doen:

Foto: Pierre Reubsaet

Het wandelpad werd breder gemaakt. Op vele plekken is het pad tamelijk breed, maar er waren ook vele plekken waar het struweel dusdanig was opgerukt, dat het pad te smal was geworden.

Theo Daamen kreeg een grote blazer omgehangen. Door de storm van afgelopen week was er een flinke laag bladeren en takken op het wandelpad terecht

gekomen en dat was hiermee fluks opgelost. Ook heeft hij het hele ijzeren vlonderpad schoongeblazen. Tussen het wandelpad en het natuurgebied staan van oudsher houten palen met prikkeldraad. Tenminste, dat was ooit de bedoeling, want het waren nog maar enkele plekken. Er is een goed begin gemaakt met het verwijderen van vooral het prikkeldraad. De leuning bij het trapje van het ijzeren vlonderpad is hersteld.

Foto: Pierre Reubsaet

Er werd een kleine 2 kuub aan puin gestort bij het genoemde trapje, maar ook aan de heel andere zijde van het vlonderpad, om het bijzonder natte paadje weer begaanbaar te maken.

Met andere woorden: ongelooflijk wat we in die paar uurtjes weer voor elkaar hebben gekregen.

Na de lunch om 12:30 uur (soep, broodjes, koffie/thee/appelsap, het kon niet op) was het voor mij helaas afgelopen, ik had door de inspanning weer last gekregen van mijn zwakke plek (rechterachillespees) en toen was het voor mij einde verhaal. De kruiwagens en schoppen waren niet meer nodig en ik kon dit alles weer terugbrengen naar onze botanische tuin. Ik had wel nog meegekregen dat er nog een poging gedaan ging worden om het wandelpad langs de Hemelbeek bij de Kromme Diek te verbeteren, en dat was hoognodig. Later hoorde ik dat ze een kunststof plaat hebben weggehaald voor de overloop naar de beek aan de andere kant van de weg. Hierdoor liep het weiland en daardoor ook het pad steeds vol water waarvan de bever de schuld kreeg. Nu is het afwachten of een en ander weer hersteld.

Ik heb ook begrepen dat het de bedoeling is om ergens begin jaar 2024 nog een extra natuurwerkdag te organiseren en het moge duidelijk zijn: deze jongen is er dan zeker weer bij!

Water stroomt weer door

Foto: Margriet Roberts

Even voorstellen:

Mijn naam is Tom Cosemans. Sinds kort ben ik de nieuwe vertrouwens contactpersoon (VCP) binnen IVN-Elsloo. Omdat ik pas relatief kort lid ben (2 jaar) en nog korter in Elsloo woon (net iets meer dan een

jaar) zal ik voor velen van jullie nog een onbekende zijn. Misschien dat sommigen van jullie mij al eens achterin de zaal hebben gezien bij een van de lezingen of me kennen van de bomencursus.

Ik ben 35 jaar oud en ben van origine afkomstig uit Nieuwstadt. Ruim een jaar geleden heeft mijn vriendin me weten over te halen naar het mooie Elsloo te verhuizen, waar we heerlijk wonen op een steenworp afstand van het bos waar we elkaar hebben leren kennen. In het dagelijks leven werk ik als procesregisseur bij Loket Housing Zuid-Limburg. Hier bemiddel ik mensen met een rugzakje naar een woning van een woningcorporatie. Na mijn opleiding psychologie ben ik de sociale sector in geroeld en heb ik gewerkt met mensen met allerhande problematieken: van begeleiding van cliënten met een forensische titel tot job-coaching van mensen met een afstand tot de arbeidsmarkt. Naast mijn werk ben ik jaren actief geweest als trainer (en zwemmer) wedstrijdzwemmen. De geboorte van ons zoontje heeft

ervoor gezorgd dat ik sinds deze zomer alleen nog maar in het water te vinden ben en mijn trainersfluitje heb opgeborgen. Ook ben ik veel in het bos te vinden waar ik met enige regelmaat lekkers pluk voor mijn andere hobby: koken en lekker eten.

En nu dus als VCP bij het IVN. Wat houdt dit in? IVN Elsloo heeft goede omgangsvormen hoog in het vaandel staan. Respect voor elkaar, integriteit, eerlijkheid en veiligheid zijn hierin erg belangrijk. Desondanks kan het zelfs in onze fijne vereniging voorkomen dat er zich ongewenst gedrag voordoet. Bij ongewenst gedrag denkt men al snel aan seksueel overschrijdend gedrag. Echter kan dit ook agressie, discriminatie, pestgedrag, bedreiging of een andere vorm van gedrag zijn die als ongewenst wordt ervaren. Dit kan voorkomen in fysieke of verbale vorm, maar ook digitaal of psychisch.

Dit soort gedrag wordt binnen het IVN niet getolereerd. Voor zowel IVN-vrijwilligers als deelnemers aan IVN-activiteiten gelden dezelfde normen en waarden die wij binnen onze maatschappij als 'normaal' beschouwen. We verwachten dan ook van alle deelnemers dat zij elkaar met respect benaderen en behandelen

In geval van ongewenst gedrag kan iedere vrijwilliger of deelnemer daarvan melding maken bij mij als VCP. Als VCP ben ik er om een luisterend oor te bieden en je te informeren over de mogelijkheden wat er gedaan kunnen worden met/aan het ongewenst gedrag. Dit kan advies zijn over hoe zelf het gesprek aan te gaan maar, indien nodig, kan er ook doorverwezen worden naar de juiste partijen. Denk hierbij aan klachtencommissie of eventueel hulpverlening.

Dit doe ik niet allemaal alleen. Op de achtergrond heb ik nog een vrouwelijke collega waarmee ik kan

overleggen en sparren. Wanneer het wenselijk is om een gesprek met een vrouw te voeren, is het mogelijk met mijn collega in contact gebracht te worden. Vooralsnog verkiest zij ervoor op de achtergrond te blijven. Uiteraard is zij bekend bij het bestuur.

Mijn contactgegevens zijn hieronder te vinden. Indien ik, door werk of andere omstandigheden, niet direct in de gelegenheid ben om de telefoon op te nemen, aarzel dan niet om een whatsapp bericht, SMS of email te sturen. Ik neem dan zo snel mogelijk contact op of plan een afspraak in.

Tom Cosemans

M: 0644788799

E: ta.cosemans@gmail.com

Grote bedankjes

Remi Diris

Sinds kort beschikt onze club over een hele handige partytent: een harmonicaversie. Je trekt 'm uit elkaar en hij staat. En ook het inklappen is een kwestie van de hoeken naar elkaar toe te brengen. Heel handig. Zo handig, dat we erachter zijn gekomen dat één zo'n tent niet genoeg is. En wat wil het geval: Hennie en Gerrie de Graaf hadden er nog eentje op hun zolder liggen en zij hebben deze in de tussentijd reeds aan onze club gedoneerd.

Tijdens de natuurwerkdag werd gebruik gemaakt van 1 elektrische kookplaat met 2 elektrische pitten. Eén van deze pitten bleek niet goed te functioneren. Gelukkig heeft Wil Pisters het euvel gevonden. Het zou handig zijn om te beschikken over een reservekookplaat. Dit kwam Henk Jacobs ter ore, die onmiddellijk liet weten

ook over eenzelfde kookplaat (met 2 pitten) te beschikken en dat onze club deze mag hebben.

Hennie, Gerrie, Henk en Tonny: allemaal heel hartelijk bedankt voor deze gulle gaven, we zijn er blij mee!

Koken uit het bos: Winter

Tom Cosemans

In de winter lijkt het vaak alsof er weinig te vinden is in het bos. De gevallen blaadjes zorgen er echter voor dat één paddenstoel extra opvalt: judasoor (*Auricularia auricular-judaea*). Hoewel hij het hele jaar te vinden is op (vooral) vlier, ga ik er vooral in de winter naar op zoek.

Judasoor dankt zijn naam aan de legende dat Judas zich aan een vlierboom zou hebben opgehangen na het verraden van Jezus. Omdat de zwam de vorm van een oor heeft, werd gedacht dat dit het oor van Judas was. In werkelijkheid bestaat de paddenstoel natuurlijk al veel langer en werd hij al honderden jaren voor Christus op boomstammetjes gekweekt in China en was daarmee een van de eerste door de mens gecultiveerde

paddenstoelen. De gedroogde “wolkenoortjes” die je in de toko vindt, zijn de *Auricularia polytricha*: zeer naaste familie van de judasoor die in warmere klimaten groeit. De jonge exemplaren van de judasoor kunnen eruit zien als een roze, bijna doorzichtig oor. De oudere De oudere zwammen worden harder en donkerder. De buitenzijde en bovenzijde zijn fijn viltig, fluweelachtig behaard en bijna bruinzwart. De binnenkant is glad of geaderd en wat lichter van kleur. Als het droger wordt buiten krimpt hij in en wordt hij harder en donkerder, tot aan zwart toe.

Het is echter niet de bedoeling dat wij massaal echt judasoor gaan plukken, daar ziet het er veel te mooi voor uit! Zoals gezegd is deze paddenstoel ook te koop in gedroogde vorm bij de toko en hoef je er dus niet het bos voor leeg te plukken.

De paddenstoel wordt in sommige delen van de wereld veel gebruikt in de keuken, vooral in de Aziatische keukens vinden we hem veel terug. De smaak is niet bijzonder, hij wordt vooral gebruikt vanwege zijn textuur en zijn bite, die hij ook na koken behoudt. Zelf gebruik ik hem in de Chinese “Hot & Sour soup”.

Het recept ervan deel ik hier beneden met jullie.

(bron: www.oogstenzonderzaaien.nl)

Ingrediënten:

- 1 grote soepkip
- 2 liter water
- groen van 1 prei, 1/2 winterwortel (in grove stukken), 1 ui (doormidden gesneden), 1 pepertje (in lengte gesneden)
- 1 stuk gemberwortel van 3,5 cm (in grove plakken), 3 teentjes knoflook (doormidden gesneden), ½ theelepel sechuan peper

- 200 g verse judasoor of 30 g gedroogde judasoor, 30 minuten geweekt in lauwwarm water
- 200 g bamboescheuten uit blik, in julienne gesneden
- 1 eetlepel Japanse sojasaus
- 2 eetlepel rijstazijn
- 2 eetlepel maïzena, gemengd met wat koud water
- 1 ei, geklutst met 1 theelepel Japanse sojasaus en 1 theelepel sesamololie
- wit van 1/2 prei, in dunne ringen gesneden
- 1 Spaanse peper, in dunne repen gesneden, met of zonder zaadjes
- 1 eetlepel sesamololie
- fijngesneden korianderblad

Leg de kip in een grote soeppan, voeg het water toe en breng langzaam aan de kook. Schuim de bouillon af en laat gedurende 4 uur zachtjes trekken. Voeg na 3 uur prei, wortel, ui en de kruiden toe. Zeef de soep en giet hem terug in de pan. Ontbeen de kip en snij de stukken kip in kleine stukken. Snij de judasoor in reepjes en voeg samen met de kipstukken en bamboescheuten aan de soep toe en breng op smaak met de sojasaus, rijstazijn, peper en zout en een 1/2 theelepel suiker. Giet de maïzena al roerend bij de soep als die weer kookt en laat de soep binden. Voeg dan het ei in een dun straaltje toe terwijl je de soep in beweging houdt. Voeg als laatste de prei, peper en sesamololie toe en roer door de soep. Laat 30 seconden doorwarmen. Bestrooi met de koriander en serveer direct.

Waarnemingen

Slakkenliefde

Gertie Cordewener

Als je ergens in april-mei een donker vochtig hoekje in de tuin gaat opruimen dan kun je twee tegen elkaar geplakte slakken tegen komen. Deze slakken probeerde ik uit elkaar te trekken maar dat lukte met geen mogelijkheid. Ze bleven verbonden met een witte streng. Een tijdje later lieten ze los en hadden ze een wit aanhangsel. Mensen uit de slakkenwereld noemen dit aanhangsel de pijl van cupido.

Overigens is het niet de bedoeling parende slakken te scheiden. Dit veroorzaakt veel ongemak en eventueel pijn. Volg dit dus niet na en wacht rustig af!

Slim slakje...

Nel de Geus

In de loop van de zomer zijn er ook veel kleine jonge slakjes. Heel klein! Het exemplaar hieronder was in totaal nog geen 1 cm groot (klein). Maar zo volmaakt!

Beide oogjes op onderzoek

Maar toen ik dichterbij kwam keek hij me aan...

Kleine watersalamander (*Lissotriton vulgaris*)

Nel de Geus

*Superklein maar zo mooi!
In Opgrimbie (België)*

Rups wapendrager (*Phalera bucephala*)

Nel de Geus

Deze rups heb ik in de tuin gespot. Aan het wandelen, dus hij wilde gaan verpoppen.

Vervolg diapresentaties 2023 – 2024

Chris Wolthuis, Martin Meulenberg

Maandag 8 januari a.s. beginnen wij in dit winterseizoen met het tweede gedeelte van de diapresentaties.

Aansluitend op de lezingen is weer een bus-wandeldagtocht.

De datum is vastgelegd op

zaterdag 20 april 2024.

Opgeven voor deelname aan deze wandeling is zoals gebruikelijk na 1 januari a.s. bij Martin Meulenberg;

het liefst per e-mail mjmeulenberg01@hetnet.nl

Maandag 8 januari diapresentatie door bioloog Stef Keulen uit Hulsberg.

Onderwerp: sneeuwklokies

Stef zal ingaan op deze bijzondere plantengroep, ons inwijden in de kenmerken van de verschillende soorten, hun verspreiding en met vele foto's krijgen we vanzelf zin in het vroege voorjaar.

Maandag 5 februari diapresentatie door Mai en Corrie Arets uit Eygelshoven.

Onderwerp: de ENCI-groeve heden en verleden.

In de twintiger jaren van de vorige eeuw is begonnen met het afgraven van de kalksteen in de Sint-Pietersberg in Maastricht. Mergel werd gewonnen voor de cementindustrie. Maar al lang daarvoor werden er mergelblokken uit de berg gehaald voor de bouw van o.a. kerken. Na bijna honderd jaar afgraven is de ENCI een paar jaar geleden gestopt met de mergelwinning. De groeve is nu, net als de berg, een bijzonder natuurgebied. De lezing neemt ons mee in het verleden en heden van de groeve. Wat leefde er vroeger op deze plek toen het hier nog zee was? Welke overblijfselen uit die tijd kunnen we nu nog vinden? En wat leeft er nu van wild, amfibieën en reptielen in de groeve?

Maandag 4 maart diapresentatie door Olaf Op den Kamp uit Schleiden.

Onderwerp: Geleenbeek

Van een rechtgetrokken zwarte mijnwaterbeek is de Geleenbeek weer een slingerende blauwe ketting langs groene natuurparels geworden.

Gedurende de lezing volgen we de Geleenbeek en zijn zijbeken van de bron bij het Imstenraderbos in Heerlen

tot de monding in de Molenplas bij Ohé en Laak. Aan bod komen natuurlijk ook de gevarieerde flora en fauna langs de beek.

Zaterdag 20 april dagwandeling onder leiding van Olaf Op den Kamp.

Vertrek 8.30 uur Dorine Verschureplein, met touringcar Vliex, terug in Elsloo rond 18.00 uur. Prijs € 25,00 /pp incl. koffie, vla en entree Webereimuseum. Betalingsverzoek volgt later.

We gaan weer een wandeling maken in de Eifel vanuit Kalterherberg. We wandelen door één van de mooiste beekdalen, het Perlenbachtal, waar medio april tienduisenden wilde narcissen in bloei staan. Naast het vele andere zien we ook het rood peperboompje en de bosanemoon. Een gemakkelijke wandeling van circa 7 kilometer waarna we weer in de bus stappen voor een ritje van 3 minuten en vervolgens een pauze houden met Kaffee und Kuchen met een rondleiding en demonstratie in het Webereimuseum (rond 12.30 uur). Hiervoor maken we twee groepen, die elkaar afwisselen en zullen leden van de Eifelverein Höfen ons begeleiden. We verblijven hier ongeveer een uur.

's Middags wandelen we langs de bovenloop van de Rur. Langs klooster Reichenstein en wandelen, ca 3,5 km, door het Naturschutzgebiet Gebirgsbach Rur. Het pad langs de Rur is deels glad, glibberig en met grote stenen bezaaid, iets voor de iets meer geoefende wandelaar; denk aan goede schoenen en een wandelstok en dan is dit voor de meesten te doen. Let op, alternatief voert een brede bosweg parallel op de andere oever van de Rur, dus is hier een keuzemogelijkheid. Eventueel kunnen mensen die er de voorkeur aan geven de 2e

wandeling niet mee te doen al naar Monschau worden gebracht. Na circa 5 km bereiken we het vakwerkdorpje Monschau. Hier verzorgt Olaf een stadswandeling en we sluiten af in een café in het centrum van dit prachtige Eifeldorpje.

*Wilde narcissen, Perlenbachtal
Foto: Olaf Op den Kamp*

Dassenwandeling

Remi Diris

Uit mijn nog te verschijnen dichtbundel: 'O, mijn schoon Elsloo'.

*Grijze ochtendnevels sluimeren over het land
Rimpels drijven op een vers gevallen plas
Voorzichtig kruipt er nachtelijk leven naar de dag,
Van haas, ree en das.*

25 november was het eindelijk zover: voor de eerste maal hield de dassenwerkgroep een wandeling voor de

bevolking. We zijn hier al jaren best wel terughoudend in geweest, want dassen zijn beschermde dieren en om de mensen dan te wijzen waar ze lopen of zelfs wonen? Echter, de tijden zijn veranderd en de das is regelmatig in het nieuws. Niet omdat ze beschermd moeten worden, maar omdat ze schade zouden toebrengen aan spoortaluds en andere menselijke bouwwerken. Onbekend maakt onbemind, dus nu is het dan toch tijd geworden om de mensen meer kennis over de das te geven.

Het waren bijzonder natte dagen, er was heel veel regen voorspeld, gecombineerd met kou nabij het vriespunt. We waren er al bang voor, maar inderdaad waren het enkel enkele echte bikkels die verschenen voor deze wandeling. En dan te bedenken dat de hele wandeling plaatsvond onder hele gunstige weersomstandigheden: zon, geen wind, eigenlijk een hele prettige ochtend om een heerlijke winterwandeling te maken. Dat deden we.

De aftrap vond plaats op de parkeerplaats aan de Medammerweide. Ik had de opgezette das uit de vi-

trine meegenomen en liet deze zien vanuit mijn kofferbak. De wandeling werd afgetrapt door Ben, die, voorafgaand aan de trip, algemeenheden vertelde over de dassen in en rondom Elsloo. Hij vertelde de gasten ook hoe het nou zit met de dassenwerkgroep in relatie tot al die andere werkgroepen binnen onze club.

Marcel was de 'hoofdgids' van deze wandeling. En we moeten zeggen: dat deed hij met verve. Ondersteund door Theo en Ben, wist hij de zeer geïnteresseerde

toehoorders te boeien van begin tot eind. Maar het was dan ook wel wat, wat er aan de bezoekers werd getoond: een vluchtpijp, wissels, een bijburcht, een fauna-tunnel en een dassenraster, haren in puntdraad, en als een kers op de taart: een echte hoofdburcht op de Horsterweg. Er was van tevoren verteld over de racebanen die dassen wel eens willen maken, maar die waren hier duidelijk en ruimschoots te zien; onze gasten vonden het geweldig.

Marcel als gids

Mooi was de feedback van een tante en nichtje die aangaven dat ze vandaag voor het eerst op een IVN-wandeling uit de WegWijzer waren afgekomen. Ze vonden het prachtig, hadden heel veel geleerd en waren blij dat ze mee waren gegaan. Het goede nieuws: ze waren van plan nu vaker met de IVN-wandelingen als gepubliceerd in de WegWijzer mee te gaan, een verstandig voornemen!

dassenburcht

dassenwissel

dassentunnel

Foto's: Margriet Roberts

Een vogel-kijkende wandeling met vogelwerkgroep 'De Wouw', je kijkt ervan op. Meers, 12 november 2023

Peter Lefevre

Op 12 november, in de derde herfstmaand was de laatste vogelkijk-wandeling van vogelwerkgroep De Wouw gepland in het grensmaasgebied bij Meers.

De weergoden waren ons goed gezind. Het was een beetje fris maar zonnig. De route voerde ons over het hoger gelegen deel langs de Maas. Van hieruit hadden we een mooi zicht over de Maas en haar oevers.

De begaanbaarheid was goed, een beetje drassigheid en modder hoort bij het vogels kijken. De goedgegemustte deelnemers, letterlijk en figuurlijk, 7 IVN-leden en 9 gasten gingen op pad met verrekijkers en telescopen.

In november worden de dagen korter en de temperatuur daalt en het regent soms dagen achter elkaar. De vogeltrek is dan min of meer achter de rug, waardoor je weinig vogels verwacht. Maar het tegendeel was waar, er werden veel vogels waargenomen, 36 soorten.

Enkele wintergasten die we zagen waren de kramsvogel, de koperwiek en de kneu en op het water de wintertaling, de grote zaagbek en de smient.

Een leuke waarneming was de vos. Waarschijnlijk op zoek naar een smakelijke watervogel als ontbijt. Ook zagen we een verdwaalde ooievaar die op zijn gemak op zoek was naar wat lekkers in het gras. Had de ooievaar zijn taak volbracht, het brengen van geluk en nieuw leven, zoals in veel volksverhalen wordt geschreven?

De kramsvogel, met zijn karakteristieke ‘tsjak-tsjak-tsjak’ roep, was op zoek naar besjes. Een groepje putters plukte de zaden uit de verdroogde resten van bloemen. De rietgors, een onopvallende vogel die moeilijk te zien is, zwerft nog wat rond op zoek naar zaden. Grote aantallen ganzen waren luid en duidelijk te horen en te zien. De groep ganzen bestond uit een mix van grauwe gans, kolgans, nijlgans en Canadese gans. Regelmatig vlogen ook kleine groepjes ganzen over. De wandeling terug naar het startpunt ging over hetzelfde pad, maar dan in tegenovergestelde richting. Ook op de terugweg waren er nog leuke waarnemingen. Het grensmaasgebied, dat nog in ontwikkeling is, biedt nu al veel moois voor de vogelaar en wandelaar.

Vogels kijken met vogelwerkgroep ‘de Wouw’; je steekt er altijd wat van op!

Jaarprogramma 2023-2024

Vogelwerkgroep de Wouw

Donderdag 21 december

Punt-Transect-Tellingproject (PTT)

Vertrek om 9.00 uur bij de kasteeltoren en de botanische tuin in Elsloo.

Zondag, 25 februari 2024

Wandeling o.l.v. de vogelwerkgroep in Kelmond en omgeving.

Vertrek om 9.00 u. bij de trappen naar de Mariakapel aan de Molenberg in Beek.

Zondag, 14 april 2024

Wandeling o.l.v. de vogelwerkgroep in het Elsloose deel van het Bunderbos.

Vertrek om 9.00 u. bij de kasteeltoren en de Botanische tuin in Elsloo.

Zaterdag, 5 oktober 2024

Euro Bird Watch-telling in het buitengebied van Meers.

Vertrek om 9.00 u. bij de kleine poel naast het voormalige voetbalterrein van Meers. (Battenweg, naast de containers)

Zondag, 13 oktober 2024

Wandeling o.l.v. de vogelwerkgroep in de Maasband.

Vertrek om 9.00 u. bij de kleine poel naast het voormalige voetbalterrein van Meers. (Battenweg)

Zondag, 10 november 2024

Wandeling o.l.v. de vogelwerkgroep bij de grindgaten van Meers.

Vertrek om 9.00 u. bij de Fanfarezaal in Meers (bij de Witte Börstel).

Donderdag, 19 december 2024

Punt-Transect-Tellingproject (PTT)

Vertrek om 9.00 u. bij de kasteeltoren en de Botanische tuin in Elsloo.

Jaarprogramma 2024

Beverwerkgroep

Zondag, 10 maart

Beverwandeling voor jong en oud in kasteelpark Elsloo

Vertrek om 14.00u. bij kasteeltoren.

Vrijdag, 30 augustus

Bevers spotten in Meers

Vertrek 20.00u. bij de visvijver.

visvijver Meers

Foto: Jan Janssen

Jaarprogramma

Excursiewerkgroep 2023-2024

Dinsdag 26 december 2023

Winterwandeling

Start 10 uur bij kasteel Elsloo.

Deze wandeling wordt georganiseerd samen met de Sajel-kapel. Opgeven via de site van de kapel:

www.Sajelkapel.nl

Inschrijven is mogelijk vanaf 4 december.

Zondag 17 maart 2024

Stiltewandeling

Start om 9.00 uur.

Startplaats parkeerplaats kasteel Elsloo. Duur ongeveer 2 uur.

Zondag 21 april 2024

Voorjaars-/bloesemwandeling

Start om 10.00 uur.

Startplaats in Elsloo; meer informatie volgt.

Juni 2024

Glimwormenwandeling

Deze zijn tussen 21 juni en 6 juli. De duur van deze wandelingen is ongeveer anderhalf uur.

Start wandelingen om 22 uur op de parkeerplaats van VV Haslou, Elsloo.

Zondag 25 augustus 2024

Wandeling Genbroek

Start 10.00 uur.

Startplaats in Beek. Nadere informatie volgt.

Zondag 6 oktober 2024

Vroege ochtendwandeling

Start om 7.30 uur.

Startplaats Op den Dries, Catsop.

Duur van de wandelingen is 2 uur.

Zondag 27 oktober 2024

Stiltewandeling

Start 9.00 uur.

Startplaats parkeerplaats Medammerweide, Terhagen.

Donderdag 26 december 2024

Winterwandeling

Start 10.00 uur.

Startplaats parkeerplaats kasteel Elsloo.

Nadere informatie volgt.

Voor alle wandelingen van de excursie- en beverwerkgroep geldt: opgeven via:

ivn.elsloo.deelnemen@gmail.com

Maximaal aantal deelnemers 20 !!!

paddenstoel van het jaar: wasplaat

Kidsmiddagen van 14 tot 16.30 uur

Zondag 26 mei

Zondag 23 juni

Zondag 8 september

Nadere info via de website en nieuwsbrief t.z.t..

Kidsactiviteiten voor kinderen tot 12 jaar

Voor deze activiteit hoeft men zich niet op te geven; ouders/grootouders/ooms/tantes/buren zijn van harte welkom om samen met de kinderen aanwezig te zijn in de botanische tuin Elsloo van 14 tot 16.30 uur.

Foto: Thea v.d. Gugten

